

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 50. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1812_189-txt-shoot-idm2228.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Stilhed opvoxte Jesus til sit 30te Aar da Han tiltraadte sit Læreembede. I halvfjerde Aar vandrede han omkring i Jødeland, og formanede Folket til Omvendelse og Tro paa Gud Fader og sig selv Faderens enbaarne Søn. At Han var den hvorfor Han udgav sig, beviste Han ved mangfoldige Jertegn, især ved at opvække Døde, hvilket Ingen formaaer uden Livets og Dødens almægtige Herre. De gennem Aartusinder omtvistede Spørgsmaale, om Guds Tilværelse, Menneskesjælens Udødelighed og Rettesnoren for Menneskets Villie og Idræt, bleve da nu besvarede af En som vidste det tilfulde; og saaledes var der bødet paa en stor Del af de Dødeliges Trang; men end var det mørkt hvorledes det faldne Menneske, uden Størke til fuldelig at efterkomme Guds Bud, kunde tækkes ham og vorde salig efter Døden. Dog ogsaa denne Gaade løste Jesus, i det Han af uudgrundelig Kærlighed hengav sit Liv til en 51lgenløsnings Betaling for Alle, saa at Enhver som troer paa ham, har derved Adgang til Gud som en kærlig forsonet Fader, der ved sin Helligaand vil komme hans Skrøbelighed til Hjælp, og tilgive ham hans Feil. Det var Jøderne selv, som blinde og forhærdede overantvordede den Hellige, deres og al Verdens Frelser til Korsets haanlige Død, men som spaaet var, hans Been kom ei til at se Forraadnelse og Graven kunde ei holde ham; Han opstod levende paa tredie Dag hvorved Han paa engang bekræftede alle sine Ords Sandhed og grundfæstede Udødelighedens Haab. Derpaa befoel Han sine Lærlinge, Apostlene, at vandre trindt i Landene, forkynde det glade Budskab om Guds Naade og døbe Alle som vilde antage det, i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn, og der Han dette havde sagt, blev Han optagen mens de saae derpaa, og en Sky tog ham bort fra deres Øine. Høit over alle Himle opsvang Han sig til den Herlighed Han havde hos Faderen, før Verdens Grundvold blev lagt, men glemte dog aldrig hvad Han lovede sin Menighed, at være med den indtil Verdens Ende. Fra Himmeltronen har han synlig styret Jorderige, og sprængt Helvedes Porte, hvergang de vilde spærre hans Kirke. Blandt Apostlene ere Johannes, Peder, Jakob, Matthæus og Paulus især blevne mærkværdige, da det er dem, som oplyste af den Sandhedens Helligaand, Jesus havde lovet dem, beskrevne hans 52Levnet og udviklede hans Lære til en Rettesnor for alle Jordens Slægter. Mange Tusinde, baade Jøder og Hedninge modtog Evangeliet med Glæde; thi Apostlene stadfæstede Ordet ved Underværker, og henviste Folkene til Profeternes klare Spaadomme, der laa aabne for alle, og ei kunde være forfalskede, da de allerede i flere Aarhundreder havde været oversatte paa det græske Tungemaal, som da herskede i hele det romerske Rige.